

เรื่อง “นโยบายต่างประเทศของไทยต่อสาธารณรัฐประชาชนจีน ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการในการกำหนดและดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยต่อจีน ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร รวมถึงเพื่อศึกษาว่า นโยบายต่างประเทศนั้นเป็นสิ่งที่ “คิดใหม่ ทำใหม่” หรือไม่ใช่สิ่งที่ “คิดใหม่ ทำใหม่” พร้อมข้อเสนอแนะภายใต้สมมุติฐานว่า นโยบายต่างประเทศของไทยต่อจีน ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นสิ่งที่ “คิดใหม่ ทำใหม่” โดยมีกระบวนการในการกำหนดและดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยอาศัยปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอกประเทศตามทฤษฎีเกี่ยวกับ โดยที่ปัจจัยภายในประเทศ 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) สภาวะผู้นำ 2) สภาวะทางการเมืองและเศรษฐกิจภายในประเทศ 3) อุดมการณ์ 4) กลุ่มผลประโยชน์และพรรคการเมือง 5) มติมหาชนและสื่อมวลชน และปัจจัยภายนอกประเทศ 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) เหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศอื่น 2) บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของประเทศอื่น และบทบาทของชาติมหาอำนาจ ซึ่งได้ทำการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ และเอกชนจำนวน 14 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) จากการศึกษาพบว่า มีความเป็นไปได้ที่ นโยบายต่างประเทศของไทยต่อจีน ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นได้ทั้งสิ่งที่ “คิดใหม่ ทำใหม่” และไม่ใช่สิ่งที่ “คิดใหม่ ทำใหม่” โดยจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ 7 ท่าน (คิดเป็นร้อยละ 50.00) ให้คำตอบว่า ใช่ ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ 1 ท่าน (คิดเป็นร้อยละ 7.14) ให้คำตอบว่า ไม่ใช่ อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์ 6 ท่าน (คิดเป็นร้อยละ 42.85) ให้คำตอบไม่ชัดเจนในประเด็นนี้ ซึ่งอาจเป็นคำตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ ก็ได้ ท้ายที่สุดได้พบว่า ปัจจัยภายในประเทศ ปัจจัยภายนอกประเทศ และปัจจัยภายในประเทศ+ปัจจัยภายนอกประเทศ ทั้ง 3 ปัจจัยล้วนมีอิทธิพลต่อกระบวนการในการกำหนดและดำเนินนโยบายต่างประเทศ